

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΟΥ ΑΡ.38 ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, 23 ΜΑΪΟΥ 1831

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Α. 578. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΠΟΡΟΥ,
ΙΓΙΝΗΣ, ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ ΚΑΙ ΑΓΚΙΣΤΡΙΟΥ.

Η Κ. Ταρσίτσα Κ. Βελισσαρίδ, ως κηδεμών των δύο θυγατέρων της Ελένης καὶ Εὐφροσύνης, ἀνέφερεν εἰς τὸ Δικαστήριον τὸτο, δι' ἀναφοράς της χρονολογημένης τὴν 2 τῆ ἡδὴ ἀρξαμένης Μαΐας, ὅτι ὁ Ζωάννης Βελισσαρίδης, ἀδελφὸς τῆ ποτὲ Κωνσταντίνου Βελισσαρίδ ἀνδρός της, ἐτελεύτησεν ἐν Πέρῃ κατὰ τὸ 1828 ἔτος· ὅτι δὲν ὑπάρχουσι πλησιέστεροι ἄλλοι συγγενεῖς τῆ ἀποθνήσκουσας Ζωάννης Βελισσαρίδ, ἢ αἱ τρίτῃ βαθμῇ συγγένειαν μετ' αὐτῆς ἔχουσαι, καὶ παρ' αὐτῆς κηδεμονευόμεναι δύο θυγατέρες της, καὶ ὅτι τούτῃ τεθέντος, ἐξαίτεται παρὰ τῆ Δικαστηρίου καὶ ἀναγνωριθῶσιν αἱ ῥηθείσαι θυγατέρες της νόμιμοι κληρονόμοι τῆ ἀποθνήσκουσας θείας των Ζ. Βελισσαρίδ.

Τὸ Δικαστήριον, κατὰ τὴν ἐννοιαν τῆς Ἀρ. 205 τῆς Πολιτικῆς Διαδικασίας δημοσιεύει διὰ τῆ παρ' ἐντὶς προγράμματος τὴν αἴτησιν ταύτην τῆς Κ. Ταρσίτσας Κ. Βελισσαρίδ καὶ πρὸς τὰς ἀπόντας ἀγνώστες συγγενεῖς τῆ μακαρίτης Ζ. Βελισσαρίδ, (ἀν ὑπάρχον) ὅπως ἐμφανιζόμενοι ἐνώπιον τῆ Δικαστηρίου ἐντὶς 24 ἡμερῶν, ἀφ' ἧς τὸ παρὸν καταχωρηθῇ εἰς τὴν Γεν. ἐφημερίδα, παρῃσιώσωσι τὰς τίτλους των.

Ἐν Αἰγίνῃ τὴν 4 Μαΐας 1831.

Ὁ πρόεδρος ΚΥΡΙΤΖΗΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΟΥ.

Ἐν ἀπεσίᾳ τῆ Γραμ. ὁ ὑπογραμ. Ν.Μ. κ ρ ἱ ν ο ς.

Α. 624. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΚΑΡΥΤΤΑΙΝΗΣ.

Ἐπειδὴ ὁ ἐκ Στεμνίτζης Κ. Παναγιώτης Κασάνος ἐκ Στεμνίτζης ἐπαρξάσασεν εἰς τὸ Δικαστήριον τὸτο ἀγωγὴν κατὰ τοῦ συγχωρίτου Κ. Παπακωνσταντοπέλου, τῆς σημερινῆς ἡμερομηνίας, δι' ἧς δοκάμε ἐνὸς χρεωστικοῦ πρὸς αὐτὸν ἐγγράφῃ ἀπατῇ παρὰ τῆ διαληφθέντος;

Α'. Νὰ ἐποχρεωθῇ καὶ πληρώσῃ τὸ πρὸς τὸν Κ. ἀναγνώσῃν λέγουσαν χρέος τῆ, γρόσια Τερικὰ 1316, ἥτοι φοίνικας 526, 40 τῶν 100 σὺν τῷ τόκῳ αὐτῶν, εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ὁποίων, διὰ τῆς ὑπὸ τὸ φοιχέον ΚΒ' ἀποφάσεως τῆ Δικαστηρίου τέ-
τε, ὡς ἀλλήλέγγυος χρεώσεως εἰς τὸ χρεωστικὸν εἴρηφον κατεδικάθη αὐτὸς ἀντ' ἐκείνου.

Β'. Τὰ προξηνηθέντα αὐτῷ δικαστικά καὶ προσωπικά

ἐξοδα κ.τ.λ., ἀνέφερεν εἰς τὴν ἀπαίτησίν τε, ὅτι ὁ ἐναγόμενος παρ' αὐτῆ Κωνσταντίνος Παπακωνσταντοπέλος παραδῆμει ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας, ἐμπορευόμενος εἰς Κωνσταντινέπολιν.

Προσκαλεῖται ἡδὴ ὁ διαληφθεὶς καὶ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τῆ βήματος τέτῃ, προσωπικῶς, ἢ διὰ νομί-
μῃ ἐπιτρόπῃ τε ἐντὶς εἰκοσιτεσσάρων ἡμερῶν, ἀφ' ἧς καταχωρηθῇ ἢ παρῆσα εἰς τὴν Γεν. Ἐφημερίδα, διὰ καὶ ἀπολογηθῇ εἰς τὴν κατ' αὐτῆ ἀγωγὴν τῆ ἐρημέ-
νῃ Κασάνο.

Μὴ ἐμφανιζόμενος δὲ εἰς τὴν προθεσμίαν ταύτην, τὸ Δικαστήριον θέλει ἐνεργήσῃ κατ' αὐτῆ τὰ παρὰ τῆ νόμῃ διαταττόμενα.

Ἡ παρῆσα θέλει κηρυχθῇ μεγάλη τῇ φωνῇ ὑπ' Ἀστυνομικῆς ὑπηρετῆ ἐν τῷ μέσῳ τῆς κωμοπό-
λεως Στεμνίτζης, καὶ θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γεν. Ἐφημερίδας· ἀντίγραφά δ' αὐτῆς θέλει κοινοποιηθῇ εἰς τὰς στενωτέρους συγγενεῖς τῆ ἐναγομένης Κων. Πα-
πακωνσταντοπέλου, ἕτερα δὲ θέλει τοιχοκολληθῇ εἰς τὰς θύρας τῆ Δικαστηρίου, τῆς καθεδρικῆς Ἐκκλησίας, καὶ τῆς τελευταίας κατοικίας τῆ ἀπόντος Παπα-
κωνσταντοπέλου.

Ἐν Καρυταίνῃ, τὴν 8 Μαΐας 1831.

Ὁ Πρὶν. Πρέσβ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΛΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Νικόλαος Β. Λεωνέλης.

Α. 625. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΚΑΡΥΤΤΑΙΝΗΣ,

Ἐπειδὴ ὁ Κύριος Παναγιώτης Κασάνος ἐκ Στε-
μνίτζης ἐπαρξάσασεν εἰς τὸ Δικαστήριον τὸτο ἀγωγὴν κατὰ τοῦ συγχωρίτου Κ. Παπακωνσταντοπέλου, τῆς σημερινῆς ἡμερομηνίας, δι' ἧς δοκάμε ἐνὸς χρεωστικοῦ πρὸς αὐτὸν ἐγγράφῃ ἀπατῇ παρὰ τῆ διαληφθέντος;

Α'. Γρόσια Τερικὰ 5100 τὰ ὅποια ἐδάνεισε πρὸς αὐτὸν εἰς Κωνσταντινέπολιν, κατὰ τὸ ἔτος 1821
Μαρτίου 21, ἥτοι φοίνικας 2400, καὶ λογιζομένων αὐ-
τῶν σὺν τῷ ἐκατοστιαίῳ τόκῳ των, φοίνικες 4336.
80 τῶν 010

Β'. Ἐξοδά τε, ζημίας, ἀργίας κ.τ.λ. προξηνέμε-
να πρὸς αὐτὸν, διὰ τὴν μὴ ἐξόφλησιν τῆ διαληφθέν-
τος χρέους.

Καὶ ἐπειδὴ ὁ ἐνάγων εἰς τὴν ἀπαίτησίν τε ἀνέφε-
ρεν, ὅτι ὁ ἐναγόμενος παρ' αὐτῆ Κωνσ. Παπακων-
σταντοπέλος ἀπεστεινέκτος τῆς Ἐπικρατείας, ἐμπο-
ρευόμενος εἰς Κωνσταντινέπολιν.

Τὸ Δικαστήριον προσκαλεῖ αὐτὸν διὰ τῆς παρῆσας

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

538. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΟ ΦΑΝΑΡΙ ΚΑΙ ΠΥΡΓΟΝ ΠΡΩ-
ΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπ' Ἀρ. 12 ἀποφάσεως τῆς ὑποσάντος Πρωτοκλήτου τῆς Ἡλίδος καὶ τῆς ὑπ' Ἀρ. 39 Πράξεως τῆς Δικαστηρίου τέττε, ἀφ' ἧς τὰ ἐνωμέ-
κτῆματα τῆς ποτὲ Μαρίας Μοχέλας καὶ τῆς
Μαρίας Κλεοπάτρας Λύγερινῃ ἐμοιράθησαν, καὶ διὰ κλή-
ἐπισήμως ἀπεδόθη εἰς καθὲν μέρος τὸ ἥμισυ, ἐκτίθε-
ται ἤδη εἰς δημοπρασίαν τὸ μέρος τῆς ποτὲ Μαρίας Μο-
χέλας διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ξηθείσης ἀποφάσεως
καὶ ἀποζημίωσιν τῆς Κυρίᾳ Φιλαρέτῃ Λύγερινῃ.

Τὸ μέρος τῆς συνίσταται ἀπὸ τὰ καὶ ὡθεν πρᾶγμαται
τόπος καὶ κῆπος με δένδρα διάφορα εἰς τὸ καλὴν
τέρον μέρος τῆς πόλεως Πύργου πλησίον τῆς δημοσίου
οἰκῆματος, πῆχυν τετραγωνικῶν χιλίων τετρακοσίων
ὀκτὼ καὶ τριῶν τετάρτων Ἀρ. 1408 καὶ 3 | 4, ἐξετιμή-
θη φοίνικας χιλίους διακοσίους δέκα καὶ λεπτά, δεκα-
τρία Ἀρ. 1210: 13, συνορεύων κατ' Ἀνατολὰς με-
τὰ ἐρείπια τῆς οἰκίας τῆς Κλεοπάτρας Λύγερινῃ, κα-
τὰ Δυσμαῖς μετὸν δημόσιον δρόμον, κατ' Ἀρκτον με-
τὸν κῆπον τῆς Βασιλείας Ζαφειρακοπέλου, καὶ κατὰ Με-
σημβρίαν μετὸν δημόσιον δρόμον.

Διάφορα ἐρείπια λιθίνης οἰκοδομῆς πῆχυν κυβι-
κῶν ὀκτακοσίων τεσσαράκοντα ἐννέα καὶ ἡμίσεως Ἀρ.
849 1 | 2, ἐξετιμήθησαν φοίνικας χιλίους τριακοσίους
δέκα ἐννέα καὶ λεπτά ἐβδομήκοντα ἑπτὰ, Ἀρ. 1319:
77 κείμενα εἰς τὸν ἀνωθεν τόπον.

Σταφιδάμπελὼν εἰς τὰς ἀμπελῶνας τῆς Ἀγουλι-
νίτζης σρεμμάτων δώδεκα καὶ τριῶν τετάρτων Ἀρ. 12
3 | 4, ἐξετιμήθη φοίνικας ὀκτακοσίους Ἀρ. 800, συνορεύ-
ων κατ' Ἀνατολὰς μετὰ τὰ Μοχελείκα ἀμπέλια, κα-
τὰ Δυσμαῖς μετὰ τὰ χωράφια τῶν Ἰδίων, κατ' Ἀρκτον με-
τὸν δημόσιον δρόμον, καὶ κατὰ Μεσημβρίαν μετὰ τὴν λίμνην.

Ἀμπελῶν εἰς Κοκκιδόνην πλησίον τῆς πόλεως Πύρ-
γου σρεμμάτων τεσσάρων καὶ πέντε ὀγδῶν Ἀρ. 45 | 8, ἐ-
ξετιμήθη φοίνικας τριακοσίους ἑκοσι Ἀρ. 320, συνορεύ-
ων κατ' Ἀνατολὰς μετὰ τὸν δημόσιον δρόμον, κατὰ Δυσμαῖς
μετὰ τὰ Λύγερινείκα ἀμπέλια καὶ τὰ Κωνσταντίνου Κακ-

κάκη, κατ' Ἀρκτον μετὰ τὸν δημόσιον δρόμον, καὶ κατὰ
Μεσημβρίαν μετὰ τὰ Χαρταλείκα ἀμπέλια.

Ἡ δημοπρασία θέλει γενῆ εἰς τὴν ἀγορὰν τῆς πό-
λεως Πύργου.

Ἡ πρώτη κήρυξις ἐκφωνεῖται τὴν ὀγδόην, ἡ δευτέ-
ρα τὴν δεκάτην πέμπτην, καὶ ἡ τρίτη καὶ τελευταία
τὴν εἰκοτὴν δευτέραν τῆς προσεχῆς μέλλοντος Ἰεταίου,
τρῆς ἀκολούθως δευτέρας.

Θέλει δὲ γενῆ κύριος τῶν εἰρημένων κτημάτων ὁ πλει-
οδοτήσας, ὅστις καὶ θέλει πληρώσει τὸ ἐν τέταρτον ἀ-
μέσως, τὰ δὲ λοιπὰ τρία τέταρτα μετὰ παρέλευσιν
εἰκοσιτεσσάρων ὥρων.

Ἡ παρῆσα εἰδοποίησις νὰ κολληθῇ εἰς τὴν θύ-
ραν τῆς Δικαστηρίου, εἰς τὴν θύραν τῆς καθεδρικῆς ἐκ-
κλησίας, εἰς τὸν ἴσπον τῶν κτημάτων, καὶ εἰς τὴν ἀγορὰν,
νὰ κηρυχθῇ δημοσίως, καὶ νὰ καταχωρηθῇ εἰς τὴν Γε-
νικὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὸ 312 ἀρ-
θρον τῆς Πολιτικῆς Διαδικασίας.

Ἐν Πύργῳ, τὴν 13 Μαΐου 1831.

Ὁ Πρόεδρος Ι. Μ. ΜΑΤΡΟΓΟΡΔΑΤΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Γ. Πατσιάδης.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ὁ ἐξ Ἀρτῆς Κύριος Νικόλαος Ζαβιτζιάκος πρῶ-
την συνεργὸς (assistente) τῆς χημείας εἰς τὴν Ἰόνιον Ἀκα-
δημίαν, καὶ Διευθυντῆς τῆς ἐκεῖ Φαρμακοπωλείας ὁ
Ἀσκληπίος, ἐσύστησεν ἤδη ἐν τῇ πόλει ταύτῃ κατὰ
τὴν νέαν ὁδὸν εἰς τὴν σειρὰν τῶν ἐθνικῶν ἐργασιῶν
ἐν κατάστημα Φαρμακοποιίας, ἡ Γλαυξ ὀνομαζόμενον.

Εἰδοποιεῖ λοιπὸν τὸ Κοινόν, καὶ προσκαλεῖ τὰς ἀνάγκη
ἐχοντας ἰατρικῶν, καὶ τὰς μετερχομένους τὴν
πραγματεύσιν τέτων νὰ διευθυνθῶσιν εἰς τὸ ἀνω ρηθὲν
κατάστημα, καὶ θέλουν εἶδαι βέβαιον, ὅτι καὶ χοντρικῶς,
ἢ λιανικῶς ἀγοράζοντες, θέλουν εὐχαριστηθῇ μεγά-
λως διὰ τὴν μετρίαν τιμὴν, καὶ καλὴν τῶν ποιότητά.

Διευθυνόμενοι δὲ οἱ ἀγορασταὶ εἰς τὸ κατάστημα
τῆτο, θέλουν λάβει εἰς ἀπόδειξιν τῶν ὑποχομένων τι-
μητικὸν τῶν φαρμάκων κατάλογον, καὶ γνωρίσει ἐ-
παιδητῶς τὴν διαφορὰν τῆς ἀπὸ τῶν ἄλλων πωλήσεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 15 Μαΐου 1831.

ΕΝ Τῇ ΕΘΝΙΚῇ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑ.

Ἀντίγραφα τῶν παρόντων Ἐντάλματος νὰ κολληθῇ εἰς τὴν ἐσχάτην τῆς οἰκίας, εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς ἐνορίας τε, εἰς τὴν ἀγορὰν, καὶ ἄλλο νὰ πεμφθῇ εἰς τὸν Ἐκδότην τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος διὰ νὰ καταχωρήσῃ εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον αὐτῆς.

Χαρακτηριστικὰ τῶν Φυγόντων: Ἐτη δέκα ἐννέα, ἀνάστημα ὑψηλόν, πρόσωπον ἰσχνόν, χρῶμα κυτρινόν, ὀφθαλμοὶ καπνοὶ, μύτη μετρία, καὶ ξανθότριξ.

Ἐν Καλαμάτῃ, τῇ 8 Μαΐου 1831.

Ὁ Πρόεδρος Α. ΜΠΕΛΛΟΣ.

Ὁ Ὑπογραμματεὺς Α. Ραφτάκης.

Αρ. 126. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Γ' Ἐνταλ. ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ ΚΑΙ ΝΗΣΙΟΥ, ΩΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΝ.

Ὁ Διοικητὴς Καλαμάτας καὶ Νησιῶν ἐγκάλεσεν ἐνώπιον τέττε τῶν Βήματος τὸν Ἰωάννην Καραμοπέλε βοσκὸν τῶν ἀπὸ Γιαννιτῶν Πανάγου Μάλαμα, κατηγορήσας αὐτὸν ὅτι διὰ νυκτὸς καὶ δυνατικῶς ἔφθαρσεν τὴν ψυχὴν τῶν Πανάγου Πετροπέλε ἀπὸ Καρβέλι ἐξ Ὀθωμανῶν Ἑλένην, τὴν ὁποίαν εὗρεν ἔξω εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Γιαννιτῶν φυλάττεσθαι ἐλαίας τινὰς τῶν ψυχοπατρῶν τῆς, κοιμωμένην ἐνδὸν τῆς καλύβης τε.

Ὁ κατηγορούμενος ἔως συλληφθεὶς ἔμεινεν ὑπὸ φύλαξιν, ἀλλὰ κατὰ τὴν 17 Ἰανουαρίου περὶ τὴν μίαν ὥραν τῆς νυκτὸς, κατὰ τὴν ἀναφορὰν ταύτης τῆς Ἀστυνομίας, σπάσας τὴν θύραν τῆς φυλακῆς, ἔδραπέτευσε.

Διὰ τῶν ὑπ' Ἀριθ. 57 καὶ 89 πρώτης καὶ δευτέρας Ἐνταλμάτων τέττε τῶν Δικαστῶν ἐνετάλθη ὁ εἰρημένο, ἵνα ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τῆς δικαιοσύνης ἐντὸς τῶν νομίμων προθεσμιῶν, ἀλλὰ παρήλθον αὐταὶ καὶ δὲν ἐνεφανίσθη.

Τὸ Δικαστήριον λοιπὸν, κατ' αἴτησιν αἰτιολογημένην τῶν ἐξεταστῶν, ἐντέλλεται διὰ τῶν τρίτης τέττε καὶ τελευταίας Ἐντάλματος τῶν διαληφθέντι Ἰωάννῃ Καραμοπέλῃ νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τε ἐντὸς δέκα ἡμερῶν, μετὰ τὴν εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα καταχώρησίν τε.

Ἐὰν ὅμως δὲν ἐμφανισθῇ, τότε θέλει μισεγγυηθῇ ἅπαντα ἢ περισσία τε

Ὁλαὶ αἱ ἀρχαὶ τῶν Κράτους ὀφείλου νὰ προσέχωσιν ἵνα συλλάβωσι τῶτον τὸν Φυγόντον, εἰάν κατὰ περίστασιν εὗρεθῇ εἰς τὰ Τμήματά των.

Ἀντίγραφα τῶν παρόντων Ἐντάλματος νὰ κολληθῇ εἰς τὴν ἐσχάτην οἰκίαν τε, εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς ἐνορίας τε, εἰς τὴν ἀγορὰν, καὶ ἄλλο νὰ πεμφθῇ

εἰς τὸν Ἐκδότην τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος, διὰ νὰ καταχωρήσῃ εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον αὐτῆς.

Χαρακτηριστικὰ τῶν Φυγόντων: Πατεὶς Κλύσσερα τῶν Λάκκων, τὸ ἐπάγγελμα Βοσκός, ἔτη εἴκοσι δύο, ἀνάστημα μετρίον.

Ἐν Καλαμάτῃ, τῇ 9 Μαΐου 1831.

Ὁ Πρόεδρος Α. ΜΠΕΛΛΟΣ.

Ὁ Ὑπογραμ. Α. Ραφτάκης.

Αρ. 127.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Γ' Ἐνταλ. ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ ΚΑΙ ΝΗΣΙΟΥ, ΩΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΝ.

Ἡ Ἀστυνομία Νησιῶν, κατηγορήσασα τὸν Δημήτριον Σελιμνιώτην, ὅτι συνοδεύσας ἀπὸ Γιαννιτῶν τὴν γυναῖκα δέλφιν τε Σταυριανὴν Γεωργεζανοπέλεν ἔγγυον ἔσαν, μετέφερεν εἰς Νησίον, ὅπου ἐγέννησε, καὶ ἔθαψεν ὁ ἴδιος ζωντανὸν τὸ τεχθὲν βρέφος, ἐγκάλεσεν ἐνώπιον τέττε τῶν Βήματος.

Τὸ Δικαστήριον διέταξε τὴν σύλληψιν τε ἀμέσως, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἀπάντησιν τῆς Ἀστυνομίας Καλαμάτας, δὲν ἐσυλλήφθη ἐπειδὴ ἔφυγε καὶ ἐκρύβη.

Διὰ τῶν ὑπ' Ἀρ. 81, καὶ 803 πρώτης καὶ δευτέρας Ἐνταλμάτων ἐνετάλθη ὁ εἰρημένο νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τῆς δικαιοσύνης ἐντὸς τῶν διοριζομένων νομίμων προθεσμιῶν, ἀλλὰ παρήλθον, καὶ δὲν ἐνεφανίσθη.

Τὸ Δικαστήριον λοιπὸν, κατ' αἴτησιν αἰτιολογημένην τῶν ἐξεταστῶν, ἐντέλλεται καὶ διὰ τῶν τρίτης τέττε καὶ τελευταίας Ἐντάλματος τῶν εἰρημένων Δημητρίῳ Σελιμνιώτῃ νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τε ἐντὸς δέκα ἡμερῶν μετὰ τὴν καταχώρησίν τε εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα.

Ἐὰν ὅμως δὲν ἐμφανισθῇ εἰς τὴν αὐτὴν προθεσμίαν, θέλει μεσεγγυηθῇ ἅπαντα ἢ περισσία τε.

Ὁλαὶ αἱ ἀρχαὶ τῶν Κράτους ὀφείλου νὰ προσέχωσιν ἵνα συλλάβωσι τῶτον τὸν Φυγόντον, εἰάν κατὰ περίστασιν εὗρεθῇ εἰς τὰ Τμήματά των.

Ἀντίγραφα τῶν παρόντων ἐντάλματος νὰ κολληθῇ εἰς τὴν ἐσχάτην οἰκίαν τε, εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς ἐνορίας τε, εἰς τὴν ἀγορὰν, καὶ ἄλλο νὰ πεμφθῇ εἰς τὸν Ἐκδότην τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος διὰ νὰ καταχωρήσῃ εἰς τὸ προσεχὲς αὐτῆς φύλλον.

Χαρακτηριστικὰ τῶν Φυγόντων: Πατεὶς Γιαννιτῶν, ἀνάστημα ὑψηλόν, τὸ ἐπάγγελμα Γεωργός.

Ἐν Καλαμάτῃ, τῇ 9 Μαΐου 1831.

Ὁ Πρόεδρος Α. ΜΠΕΛΛΟΣ.

Ὁ Ὑπογραμ. Α. Ραφτάκης.

Τὴν 4 ὁ ἔχθρὸς ἐκινήθη πρὸς τὴν διάβασιν τοῦ Στρίου κατὰ τὸ Βιρομέλ καὶ τὴν Κρινίκη· πολλὰ ἴλαι ἐπὶ μάχωντ' ἵνα διαβῶσιν, ἀλλ' ἰδοῦνται ὅτι σὶ ἐμπροσθὶν αἱ θέσεις ἐλαττωθῆναι, ἀπεχώρησαν ἐν τῷ ἁμα. Τὴν ἐπὶ οὗταν ὁ στρατηγὸς Δερβίτσης, τοῦ ὁποῖου αἱ πλεῖσται δυνάμεις εὐρίσκοντο εἰς Βιρομέλ, ἐγεφύρωτε τὸν Στρίον, καὶ ἐτοποθέτητε τρία πεζικὰ τάγματα εἰς τὸ παρὰ τὸν ποταμὸν δάσος, εἰς δὲ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ ὄχθην ἐμελλε νὰ τοποθετηθῇ αὐτός. Ὁ στρατηγὸς Ρούδγιερ, θέλων ν' ἐμποδίσῃ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σχεδίου τούτου, προέβαλε κατὰ τῶν 3 τάγμάτων τὴν 6 τὸ πρῶν καὶ τὰ ἐξεθλασε ἀπὸ τοῦ δάσους εἰς μεγάλην τῶν ζυμιάων. Διαβὰς δὲ τὸν ποταμὸν, ἐξώγητε ἀξιωματικούς καὶ 50 στρατιώτας· ἐκυριεψε 4 πυροβόλους, μὲν ὀρείων, στήμενα δ' ἐπὶ ξύλων σταυρωτῶν, καὶ διέταξε νὰ τὰ ῥψουν εἰς τὸν ποταμόν. Ὁ στρατηγὸς Δερβίτσης ἐπεχείρησε πολλάκις νὰ συττωματώσῃ τὸ πεζικὸν τοῦ ἐχθροῦ καὶ τοὺς κανονισμοὺς τοῦ πυροβολικοῦ του, διὰ νὰ διατηρηθῇ τὸν πόρον· ἀλλ' ἡ ἄφ' ἑξὶς τοῦ πυροβολικοῦ μας ἔττητε κινήσεις τῶν φαναγγῶν του. Ὁ στρατηγὸς Ρούδγιερ ἐπαύθη εἰς τὴν εὐκαιρίαν ταύτην, περὶ τῆς ἀδυναμίας τοῦ ἐχθρικοῦ πεζικοῦ, τὸ ὅποιον συνίσταται εἰς 8,000 ἀνδ.

να ματαιώσῃ τὸ κατὰ τοῦ Δαίδου σχέδιόν τευ, ἠναγκάσθη
να πέρῃ μὲ τὸ ἐπίλοιπον τῶν στρατευμάτων του, λογιζό-
μενον εἰς 5000 ἄνδρας, εἰς τὴν Αὐστριακὴν χώραν, ὅπου
αὐτὸς καὶ ὅλον τὸ σῶμά του ἐδιάσθησαν νὰ καταβάλωσι
τὰ ὅπλα των.

Μετὰ τὰς νίκας τὰς κατορθωθείσας κατὰ τῶν σωμάτων
τοῦ Σιεραύσκου καὶ τοῦ Δεβνίκου, τοῦ μὲν πάντῃ ἐξολο-
θρευθέντος καὶ αἰχμαλωτισθέντος, τοῦ δὲ καταβαλόντος τὰ
ὅπλα ἐν τῇ Γαλλικῇ, ὁ στρατάρχης Διέδριτς προητοιμά-
ζετο νὰ ἐπαναλάβῃ τὸ πρῶτον τῶν πράξεών του σχεδίου,
καὶ νὰ στρατεύσῃ πρὸς τὴν Βίβουλαν μὲ τὰ μεγαλύτερα
μέρη τοῦ στρατεύματός του. Καὶ τῶντε κατὰ τὰς ὁποίας
ἔχονεν νωστὶ ἐξ Ὀδησσού εἰδήσεις δι' αἰτμόπλου ἐλθούσας,
τὸ Ῥωσικὸν στράτευμα εἶχεν ἤδη ἐπαναλάβει τὰ ἐπιθετικὰ
κινήματα, καὶ τὸ τῶν Πολλωνῶν στρατηγεῖον εὐρίσκετο
πάλιν εἰς τὴν Μίνσκον.

Ἡ κατὰ τὴν ἐπαρχίαν τῆς Βίβουλας διαρράγειτα μερικὴ
σημεγερσία δὲν ἔλαβε κάμμιναν συνέπειαν. Ἡ ἐμφάνις
τῶν τακτικῶν στρατευμάτων ἤκεσε νὰ στήσῃ τὰς προ-
βίδους τῆς.

Ἡ ἐνωσις τοῦ τῆς ἐφεδρείας στρατεύματος τοῦ ὑπὸ τὰς
διαταγὰς τοῦ Κέμητος Τέλστοϊ διατελούντος καὶ στρατο-
πεδεύσαντος νωστὶ εἰς Βιτεῦσκ, θέλει συντελέσει ἐπὶ
πᾶσιν εἰς τὸ νὰ καθησυχάσῃ τοὺς κατοίκους τῶν Ῥωσικῶν
ἐπαρχιῶν τῶν μὲ τὸ Πολλωνικὸν βασιλεῖον συνορευουσῶν.

Ἀναφορά τοῦ τῶν Πολλωνῶν Ἀρχιστρατή-
γου ἐκ Γιντρζ-ζόβ, τῆς 5 Ἀπριλίου, β ὥραν
μετὰ τὴν μεσημβρίαν.

« Μόλις διέβη τὸν Βούγ ὁ στρατηγὸς Δεβνίκης, καὶ τὰ
πρῶτα κινήματά του ἐν τῇ Βολυνίᾳ διεσημάνθησαν μὲ κα-
τορθώματα. Τὴν 30 Μαρτίου πέντε λόχοι τοῦ 6 συντάγ-
ματος τῶν Οὐλάνων καὶ τοῦ δ τῶν εὐζώνων τοῦ σώματος
τοῦ ὑπῆντησαν ὅλον τὸ Ῥωσικὸν σύνταγμα τῶν Οὐσάρων
τῆς Κορμπούλεως εἰς τὰ περίξ τῆς Πορθίκης. Ἐπέπεσον κατ'
αὐτῶν ὀρμητικῶς, τὸ διεσκόρπησαν, ἠχμαλώτισαν 4 ἀξιω-
ματικούς, ἐν οἷς καὶ τὸν Πρίγκιπα Ὁβολίνσκην, καὶ 150
στρατιώτας μετὰ τοσούτων ἵππων, 200 καρχαμπίνας, σπα-
θία, πιστόλια, κτλ. Πολλοὶ δὲ ἐφρονεύθησαν ἐκ τοῦ συντάγ-
ματος καὶ οἱ λοιποὶ δισκοιδασθέντες εἰς τὰ δάση συνελη-
φθῆσαν ἀπὸ τὰ τμήματα, τὰ ὅποια ἐστείλεν ἐπὶ τοῦτο ὁ
στρατηγὸς Δεβνίκης. Ἐκ τῶν ἡμετέρων εἰς ἐπληρώθη, ὁ
λοχαγὸς Λοϊεύσκη, τὸσον ἡ προσβολὴ μας ἔγεινεν αἰφνίδιος
καὶ ὀρμητικὴ. »

(Γαλλ. Ταχυδρόμος.)

Ἐκ Λονδίνου, 14 Ἀπριλίου.

Μεγίστη κίνησις ἐπικρατεῖ ἤδη ἐν Αἰθίᾳ καὶ κατὰ τὰς
πλησιόχους εἰς τὴν πρωτεύουσιν Κομητίας ἐξ αἰτίας
τῶν ἐκλογῶν. Διάφοροι δημόσιοι συνελεύσεις ἔγειναι περὶ
τούτου, καὶ πολλοὶ λόγοι ὠμιλήθησαν ἀπὸ τοὺς ὑποψηφίους,
εἴτινες ἤρχισαν τὰς ἰδιαιτέρας των μεσιτείας πρὸς ἕκαστον
τῶν ἐκλογέων. Κατὰ τὰς συνηθείας τῆς Ἀγγλίας, ἡ ἐκλε-
γὴ εἶναι πάντοτε σχεδὸν ὑπὲρ τοῦ χρηματικῆ. Τὸ κόμμα
τὸ ἀντικείμενον εἰς τὴν μεταρρύθμισιν εἶναι κατὰ
δυστυχίαν τὸ ἀσυγκρίτως πλεισιώτερον. Λέγεται δὲ ὅτι ὁ
ἐραῖος, τὸν ὅποιον εὖτοι κατεβαλον πρὸς τὸ τέλος τοῦτο
ἀναβαίνει ἤδη εἰς τὰ 40 ἑκατομμύρια φράγκα. Αἱ ἐφθ-
μερίδες προτίθωνται μετὰ σπουδῆς τοὺς ὑπὲρ τῆς μεταρ-
ρύθμισις νὰ κάμουν καὶ αὐτοὶ ἔρανον, ὅστις, ἂν καὶ θέλει
εἶναι κατ' ἄλλους, δύναται ὅμως νὰ καταστήτῃ ἀμφόρρους.

τὸ ἀποτέλεσμα· διότι πολλοὶ τῶν δωροδοκῶν ἐκλογέων, συν-
ειθισμένοι νὰ πωλῶσι τὰς ψήφους των, καὶ μὴ θέλοντες
νὰ παραιτήσωνται τὰς ἐξείς των, θέλουν συγκατανεύσει διὰ
πατριωτισμὸν νὰ ψηφισθῇ τὸ ὑλάχιστον ὑπὲρ τῆς
τῶν ὑπερμάχων τῆς μετερρύθμισις μὲ πικρὰ δυνάμει
χρημάτων λήψιν παρὰ ἑσᾶ ἡ δύνατο νὰ τοὺς προσφέρῃ τῆς
τῶν ὑποψηφίων τῆς ἐναντίας μερὸς (*).

Ἐκ Παρισίων, 19 Ἀπριλίου.

Λέγεται ὅτι διὰ πρωτοκόλλου ὑπογραφέντος ἐν Λονδίῳ
τὴν 29 Μαρτίου δίδεται εἰς τὸ Βέλγιον ἡ Ὁλλανδικὴ
Φλανδρία, ἐκ τοῦ ὁποίου ἤθελε βεβαιωθῇ εἰς αὐτὸ ἡ ἐλευθε-
ρία ναυτιλίας τοῦ Σκάλδι. Ἡ δὲ παραχώρησις αὕτη ἤθελε
γένῃ μὲ συμφωνίαν τοῦ νὰ παραιτηθῇ τὸ Βέλγιον ἀπὸ τὰς
ἐπὶ τοῦ Λυξεμβούργου ἀντιποιήσεις του. Ἀμφιβάλλεται
ὅμως ἂν θέλουν συγκατανεύσει οἱ Βέλγιοι, μὲ ὅλην τὴν ὠφέ-
λειαν. Ἡ ὁποία ἤθελε παρέξει εἰς αὐτοὺς ἡ Ὁλλανδικὴ Φλαν-
δρία νὰ ἐγκαταλειφθῇ λαόν, ὅστις συνηγωνίσθη μετ' αὐ-
τῶν ὑπὲρ τῆς κοινῆς ἐλευθερίας.

— Κατὰ τὰ ἐκ Βιέννης γράμματα, ἐπιστεύετο ἐκεῖ ἡ
τῆς εἰρήνης διατήρησις. Μ' ὅλον ὅτι δὲ αἱ τρεῖς μεγάλαι
τῆς Ἀρκτοῦ Δυνάμεις προδιετέθησαν ἐπὶ τὸ μᾶλλον διὰ
νὰ συσφιγῶσι τοὺς παλαιούς, δεισιμαίους, τοὺς ὁποίους συ-
έστησαν κατὰ τὴν ἐν Οἰκονομία (Togorau) σύνοδον, ἡσθα-
νοῦτο ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ ἐμποδίσωσι τὴν μεσημβρινὴν Εὐ-
ρώπην τοῦ ν' ἀκολουθήσῃ τὴν πρόσθεν τῶν ἰδεῶν, ἀφ' ὅτου μᾶ-
λιστα ἡ μετὰ τῆς Γαλλίας συμμαχία τῆς Ἀγγλίας ἐγει-
νε στενωτέρα.

— Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρέσβυς τῆς Γαλλίας Κό-
μη Γουλλεμινώτος μετακαλεῖται ἐνταῦθα παρὰ τῆς Κυ-
βερνήτους.

— Γὰ ἐκ Λιταβῶνος γράμματα ἐπιβεβαιώνουν τὴν δι-
δομένην φήμην περὶ τοῦ μελετωμένου συναικετισμοῦ τοῦ Κυρ
Μιχουέλου μετὰ τῆς Σουαβίας τῆς Δουκίτης τῆς Βι-
τουρικήτης (Βέρρο). (Γαλλ. Ταχυδρόμος.)

Δῶρα εἰς τὸ Ἐθνικὸν Μουσεῖον.

Οἱ πατέρες τῆς ἐν Ἀνδρῶν τῆς Παναχράντου μονῆς ἐπέ-
σφερν δέκα παλαιὰ εἰς μεμβράναν χειρόγραφα.

Ὁ Κύριος Σ. Βιλλαρᾶς, Γραμματεὺς τοῦ τῆς Μεγαρί-
δος Διοικητοῦ, δύο τεμάχια ἀγαλμάτων, τὸ μὲν παριστάνει
τὸ ἥμισυ νεανίδος τινός, τὸ δὲ, τὸ ἥμισυ κελοστακῆς τινός
κεφαλῆς.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Εἰς τὸ ἐνταῦθα Ἐθνικὸν Τυπογραφεῖον πωλεῖται ἡ Πολι-
τικὴ καὶ Ἐκκλησιαστικὴ Διαδικασία μὲ τὸ περὶ Ὁργανισμοῦ
τῶν Δικαστηρίων ὑπ' Αρ. 152 Ψήφισμα κτλ. καὶ ἐν Σφρα-
γῇ τῇ ἐκεῖ ἔγεινόν μοι, πρὸς Φοῖνικα 1. Α. 8.

(*) ΣΗΜ. — Διὰ νὰ ἐννοήσῃ τις πόσα δαπανῶνται ἐνὶ τῇ ἐκ-
λογῇ ἑνὸς μόνου μέλους τοῦ Κοινοβουλευτικοῦ, ἀρκεῖ ν' ἀναφέρωμεν τὴν
ἐν Αἰθέρπυλ γεννημένην ἐρέτος ἐκλογὴν τοῦ Κυρίου Εὐάρτου, ἥτις ἀπο-
ρῶθη ἀπὸ τοῦ Συνεδρίου μὲ δόλο καὶ δωροδοκίαν· πρᾶγμα αὐτὸ ἐστὶν
(ἐκστῆσαν) 91,000 Αἰτράς Στελίνας. Ἐν μόνον παράδειγμα ἐκλογῆς ἀπο-
φέρεται, ἥτις ἐστὶν ἡ παρὰ πλειότερον ἀπὸ ταύτην εἶναι δὲ τούτῃ
κατὰ τὸ 1807 ἐν Γόρκω γεννημένη ἐκλογὴ τοῦ Λόρδου Μίλτον, ἀπὸ
ψηφισθέντος πρὸς τὸν Λόρδον Ἀρβούδ. Ἡ ἀντίκληα αὕτη ἐστὶν ἡ
τὴν νικῶσαντα ὑπεψήφισεν 130,000 Α. Στ. καὶ ἐπὶ τὴν ἐνέκλειον τὴν
85,000. Ἡ ἐκλογὴ διαρκεῖ 15 ἡμέρας, καὶ ἐπὶ τὴν ἐνέκλειον τὴν
ἐξῆς εἰς ἑκατοντάδας ἐκλογέων ἔχει ἐγκαταστήσει, πρὸς μακροχρόνιον
φερμένον.

(ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ)

αὐτοῦ τοῦ ἱππικοῦ, τὸ ὁποῖον ἐφάνη εἰς σώματα ἱκανῶς δυ-

ἡ δὲ συνταγματάρχια τῶν εὐζώνων τῆς ! μοίρας τοῦ ἱππικοῦ ἐπολέμησε μετὰ μεγάλην ἀνδρίαν εἰς τὴν μάχην αὐτήν, καὶ ὅλος μας δὲ ὁ στρατὸς εἶναι πλήρης ζήλου.

Ὁ στρατηγὸς Ῥούδιγερ εἶχε κατὰ τὸν νῦν διὰ τὸν ὅριον τὴν 8 ἢ τὴν 9 κατωτέρω τοῦ Βερομέλ, καὶ νὰ ἐκχωρήσῃ ὅσον τάχος κατὰ τῶν ἐχθρῶν.

Αὐτόθεν, 17 Ἀπριλίου.

Ἡ Α. Μ. ὁ Αὐτοκράτωρ ἔλαβε σήμερον ἀναφορὰν περὶ τῶν πραχθέντων ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ Ῥούδιγερ ἐναντίον τοῦ σώματος τοῦ στρατηγοῦ Δεβνίτσκου, ὅστις εἰσέβαλεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῆς Βολυνίας.

Ἀφοῦ ὁ στρατηγὸς Ῥούδιγερ διέβη μετὰ τοῦ ὑπ' αὐτὸν στρατοῦ εἰς τὴν ἀριστερὰν ὄχθην τοῦ Στυρίου παρὰ τὸ χωρίον Κρηνίκην, ὥρμησε κατὰ τῆς Δέσεως, τὴν ὁποίαν ἐκράτουν εἰς ἑχθροὶ πρὸ τοῦ Βερομέλ, καὶ τοὺς ἐνίκησε κατὰ κράτος. Τὸ πεζὸν ὅλον τοῦ Δεβνίτσκου, ἐνωμένον ἐκεῖ, διεσκορπίσθη· δύο μοῖραι τοῦ καλητέρου τοῦ τακτικοῦ ἱππικοῦ ἔξυδε ὥλησαν ὁλοτελῶς καὶ ἐξωγήθησαν ἕως 200. Ἀλλ' ἐπελθούσα ἡ νύξ ἔστητε τὴν προθυμίαν τῶν γενναίων μας στρατευμάτων, καὶ τὰ εἰσέπειτα κατορθώματά του βηθούμενοι ἀπὸ τὸ σκοτός οἱ ἀντάρται, ἀνεχώρησαν διαίως εἰς Βερεστέτσκον, καὶ διέφθειραν κατὰ τὴν διάδασιν τῶν ὅλας τὰς γιγφύρας καὶ τὰς πορείας. Ἡ ζημία τῶν ἡμετέρων ἀναβαίνει εἰς φονεμένους δύο αξιωματικοὺς κατωτέρους καὶ 100 περίπου στρατιῶται· ὁ ὑποστράτηγος Πλακίτος δοικῶν τὴν πρώτην γραμμὴν τοῦ ἱππικοῦ, εἶ, αξιωματικὸς ἀνώτερος καὶ 14 κατώτεροι ἐπληρώθησαν· ἡ δὲ τῶν ἐχθρῶν ἀναβαίνει εἰς 1500 σχεδὸν στρατιῶται ἐκλεκτοὺς καὶ μάστιγα ἐκ τοῦ ἱππικοῦ.

Τὴν 8 ὁ Δεβνίτσκος ἐφθασεν εἰς Βερεστέτσκον, διέβη πεζῶς εἰς τὴν δεξιὰν ὄχθην τοῦ Στυρίου, καὶ διενύχθη εἰς τὸ Ῥατζίβιλοφ. Ὁ στρατηγὸς Ῥούδιγερ τὸν κατεδιώξε μετὰ σπουδῆς, ἀλλὰ δὲν ἤδυνήθη νὰ τὸν περὶθάσῃ διὰ τὴν ἀνυσκευὴν τῶν γεφυρῶν καὶ τῶν χωμάτων. Τὴν 9 ὁ Δεβνίτσκος εὐρίσκετο εἰς Ῥατζίβιλοφ μετὰ τὸ πλεῖστον τοῦ στρατοῦ του. Ὁ στρατηγὸς Ῥούδιγερ προφυλάξας ἀπὸ τὰς ἐπιχειρήσεις τοῦ τῆς πόλεως Δουβνοῦ διὰ τὸν κινήματις πρὸς τὴν Κοζην, καὶ στείλας τὴν προσβοφυλακὴν του πρὸς τὸ πανδοχεῖον Βερεδουσκάιν εἶχε κατὰ νῦν, ἀφοῦ ἀπαυύτη τὸν στρατὸν του, τὰ κινήσῃ κατὰ τῶν ἀνταρτῶν, καὶ νὰ τοὺς καταδιώξῃ εἰς τὰ Αὐστριακὰ ὄρια· ὁ Δεβνίτσκος ἀποφεύγει παντοιοτρόπως τὴν συνάντησιν τοῦ στρατοῦ μας, καὶ πασχίζει νὰ ἐπεκτεῖν τὴν ἀνταρτίαν· ἀλλ' ὁ ἀριθμὸς τοῦ στρατοῦ του αἰσθητικῶς καθ' ἑκάστην ἐλαττοῦται.

— Μετὰ τὴν ἀναφορὰν περὶ τῶν παρὰ τοῦ σώματος τοῦ στρατηγοῦ Ῥούδιγερ πραχθέντων, ἡ Α. Μ. ὁ Αὐτοκράτωρ ἔλαβεν ἐτέραν ἀπὸ τὸν ἀρχιστράτηγον τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ στρατοῦ Κόμητα Ζαχαλκάνσκη ἀπὸ 12 Ἀπριλίου, ἥτις διαλαμβάνει τὰ ἐξῆς περὶ τῆς ἡγίης, τὴν ὁποίαν ἔπαθε μέρος τοῦ στρατοῦ τοῦ Δεβνίτσκου, τὸ ὁποῖον ἔστατο εἰς τὸ Βαδμίρι, ἀπὸ τὸν στρατηγὸν Δαβίδοφ.

Εἰδοποιηθεὶς, ὅτι ὁ στρατηγὸς Δεβνίτσκος ἄφησεν ἐν τμήμα μετὰ τινῶν αξιωματικῶν καὶ τὸν πρῶτον τοῦ ὑπαταίτην εἰς Βαδμίρι, διὰ νὰ διεγείρῃ τὴν ἀνταρτίαν εἰς τὴν Βολυνίαν, μετὰ τοῦ Β. Ὑγκαι Στυρίου, ὁ στρατηγὸς Δαβίδοφ ἐβιάσθη νὰ φθάσῃ διὰ ταχείας πορείας εἰς Βαδμίρι. Οἱ περίπολοι μας ἀπήντησαν τοῦ ἀντάρτας πρὸ τῆς πό-

λεως αὐτῆς, ὄντας 1000, καὶ ἀπεχώρησαν ἐν βεστίῳ ἀπὸ τῆς πόλεως τὸ σύνταγμα τῶν Κοζάκων τοῦ Δον τοῦ συνταγματάρχου Κατασάνοφ, ὅστις ἐδιώκουσε τὴν προσβολὴν μας, ὥρμησε τολμηρῶς κατὰ τῶν ἀνταρτῶν καὶ τοὺς συνώθησεν εἰς τὴν πόλιν, ὅπου κατέφυγον εἰς τὰς ἐκκλησίας καὶ οἰκίας των, καὶ ἤρχισαν δυνατὸν τουφεκισμόν. Ὁ γενναῖος συνταγματάρχης Κατασάνοφ πρῶτος τοὺς παρηκολούθησεν εἰς τὴν πόλιν· διέταξε νὰ εἰσέλθῃ τὸ σύνταγμα του καὶ νὰ πεζεύτῃ μέρος τοῦ σώματος καὶ ἤρχισε νὰ ἐκβάλλῃ τοὺς ἀντάρτας ἀπὸ τὰ καταφύγια των· τὸ ἱππικὸν των μὴν ὑπομείναν τὴν σφοδρὰν ἐκείνην ἐφοδὸν, ἐτράπη εἰς φυγὴν, καὶ ἐκρύβη εἰς δάσος, πλησίον τοῦ δρόμου τοῦ Λύζκ.

Ἐν τούτοις ὁ στρατηγὸς Δαβίδοφ εἰσῆλθε δρομάδην εἰς τὸ Βαδμίρι μετὰ τὸ σύνταγμα τοῦ Κιρέφ καὶ τὸ τῶν Δραγόνων τῆς Φινλανδίας, ἐκυρίευσεν ὁλοτελῶς τὴν πόλιν, καὶ ἀπετέλεσε τὴν ἡγίαν τῶν ἀνταρτῶν, οἵτινες, μ' ὅλην τὴν πεισματικὴν ἀντίστασίν των, ἐξέβληθησαν ἀπὸ τὰς οἰκίας. Τὸ μέγιστον μέρος αὐτῶν ἐφονεύθη εἰς τὸν τόπον. Ἐξωγήταμεν δὲ 90, μετὰ τῶν ὁποίων εὐρίσκεται ὁ πρῶτος τῶν ὑπαταίτων τοῦ Δεβνίτσκου. Ἡ ζημία μας ἀναβαίνει εἰς 10 φονεμένους καὶ 50 πληγωμένους. Ὁ στρατηγὸς Δαβίδοφ ἐπαινεῖ ἰδίως τὴν ἀξιωμακίαν ἀνδρίας τῶν συνταγματάρχων Κατασάνοφ, Κολογρίδοφ καὶ Δημητρίεφ, οἵτινες ἔλαβον μέρος εἰς τὴν μάχην ταύτην.

(* Φημ. τῆς Πετροπόλεως.)

Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, 12 Μαΐου.

Περίληψις ἰδιαιτέρου γράμματος.

Τα, ἐξῆς εἰρήτεις ἐλάβομεν ἐκ τοῦ ἐν Σιέδλεκ Ῥωσικοῦ στρατηγοῦ ἀπὸ 27 Ἀπριλίου (9 Μαΐου): αἵτινες ἀναγγέλλουν λαμπρὰν νικὴν κατορθωθείσαν ἀπὸ τοῦ στρατηγοῦ Βαζὸ Κρέουτς κατὰ τινος Πολωνικοῦ σώματος.

Διαβὰς τὴν Βισουλαν ὁ στρατηγὸς Σιεραύσκη κατὰ τὸ Ἰνστηβ, ἐπεχειρίσθη νὰ ἐπιτίθεται, σκοπῶν εἰς σύμπραξιν τοῦ κινήματος τοῦ στρατηγοῦ Δεβνίτσκου. Συγκεντρώσας ἡ δὲ ὁ στρατηγὸς Βαζὸ Κρέουτς τὸ στρατευμὰ του, ἀπώθησε σφιδρῶς τοὺς Πολωνοὺς, τοὺς ἐδῶξε κατόπιν, καὶ τοὺς ἐφύλαξε τὴν 24 Ἀπριλίου εἰς τὸ Κατιμίργον. Αἱ δυτχωρίαι δὲν ἐπέφερον κἀνὲν ἐλπίδιον εἰς τὴν κίνησιν τῶν Ῥώσων στρατιωτῶν. Αὐτοὶ ἀνέβησαν τοὺς βράχους, ἐπλησίασαν εἰς τὸν ἐχθρὸν μετὰ ἀταεταμένα λογχίδια, καὶ τὸν ἐστενοχώρησαν εἰς τὴν Βισουλαν. Οἱ φεύγοντες ἐκρημνίσθησαν σωρῆδον εἰς τὸν ποταμὸν, ὅπου ἀπῆντησαν τὸν θάνατον. Τὸ δὲ Ῥωσικὸν πυρροβλικὸν κατεκεραύνωτε τὰς σχεδίας, αἵτινες ἔπλεον πρὸς τὴν ἐτέραν ὄχθην, καὶ τὰς κατεπόντισε.

Διὰ τῆς ἀνδραγαθίας ταύτης τὸ σῶμα τοῦ στρατηγοῦ Σιεραύτσκου ἐξωλοθρεύθη, συγιστάμενον ἐκ 10 ἕως 12 χιλιάδων ἀνδρῶν. Δισχιλίαι καὶ ἐπέκεινα στρατιῶται, 56 αξιωματικοί, ἐν οἷς 4 ἐκ τῶν ἀνωτέρων, ἤχημαλωτίσθησαν, τετρακισχίλια δὲ τουφέκια καὶ πάμπαν τῶν ἀποσκευῶν ἔπεσον εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν νικητῶν. Δύο κανόνια, προσδιωρισμένα νὰ ὑπερασπισθῶσι τὴν ἀπισθοδρόμησιν, ἐρῶ φήθησαν εἰς τὸν ποταμὸν. Φαίνεται ὅτι ὁ ἐχθρὸς, ἐγγυὴς διωκόμενος, ἐβιάσθη νὰ περάσῃ τὸ πυρροβλικὸν του τὴν προγεγαίαν τῆς ἡγίης του ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ τοῦ ποταμοῦ.

Ὁ Σιεραύσκη πληγωμένος καὶ καταδιωκόμενος περὰ τῆς Πουλαύης, μόλις καὶ μετὰ βίας ἐγλύτωσε.

— Μὰ, ἦλθον πρὸς τούτοις ἀξιωματικαὶ εἰδήσεις καὶ περὶ τῆς ἡγίης τοῦ σώματος τοῦ στρατηγοῦ Δεβνίτσκου. Ὁ τοῦ ἀπεχωρισμένου σώματος ἀρχηγός αὐτός, στενοχωρηθεὶς ἀπὸ τὸν στρατηγὸν Ῥούδιγερ, ὅστις κατάρθασε

ΕΝ ΝΑΥΠΑΛΙΩ, ΣΑΒΒΑΤΩ.

ΓΕΝΙΚΗ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ
 Έτησία Φεβρουάριος 36
 Εξαμηνιαία 18
 Τριμηνιαία 9
 Οι συνδρομαί γίνονται ενταύθα μὲν ἐν τῇ
 Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ
 λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τῶν
 σταταῖς τοῦ Ταχυδρομείου.

23 ΜΑΪΟΥ 1831.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Διὰ τῆς Ἐφημερίδος ταύτης κοινοποιούμεναι δημόσιαι πράξεις τῆς Κυβερνήσεως, ὁποίας φύσεως καὶ ἂν εἶναι, καὶ ὁποίας Ἀρχῆς ὑπογραφὴν καὶ ἂν φέρωσι, θεωροῦνται ὡς ἐπίσημοι.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου, 22 Μαΐου.

Προνοῦσα ἡ Κυβέρνησις, ὅχι μόνον περὶ τοῦ τακτικοῦ ἀγανισμοῦ τῶν στρατιωτικῶν, ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς ἠθικῆς αὐτῶν βελτιώσεως, ἐσύστησε νεωστὶ καὶ εἰδικὸν σχολεῖον ἀλληλεδιδασκτικὸν δια τῶν αξιωματικῶν καὶ στρατιώταις τοῦ Τυπικοῦ Σώματος. Ἐνεπιστεύθη δὲ τὴν διεύθυνσιν αὐτοῦ εἰς τὸν ἀρχιμαχιδρίτην Κύριον Νικηφόρον Ῥωμανίδη. Τὴν 18 τοῦ ἐνεστῶτος ἔγειεν ἡ ἐκκλήσις τοῦ σχολείου. παρόντων ὅλων τῶν αξιωματικῶν μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Τάγματος, καὶ τοῦ Παισιωτάτου Ἀγίου Δαμασκίου, Τεμπουρητοῦ Ναυπλίας. Ὁ διδάσκαλος Κύριος Νικηφόρος ἐξέφανε τὸν ἐξῆς παραινετικὸν λόγον.

Ἡ Θεία Πρόνοια εἶχε δεδαίει προωρισμένον διὰ τὴν Ἑλλάδα τὸν μέγαν ἄνδρα, ὁ ὅποιος κατ' εὐτυχίαν μᾶς διεικεῖ σήμερον ὁ Πατριωτισμός σου, ἡ ἀκαμάτος προθυμία, μὲ τὴν ὁποίαν καθ' ἡμέραν προσπαθεῖς νὰ καταστήσῃς εὐδαίμονα τὴν Ἑλλάδα, αἱ μεγάλοι καὶ πολυειδεῖς γνώσεις σου, εἶναι φανεραὶ εἰς ὅλους μας, ὧς φίλοι καὶ στρατιῶται οἱ συγχροῦντες τὴν ἐμψυχρίν ταύτην.

Ἡ ἐλευθερία, τὴν ὁποίαν μὲ τόσα αἵματα καὶ ἀπείρους θυτίας ἐκερδήσαμεν, δὲν φυλάττεται μὴτε μὲ φρούρια, μὴτε μὲ ναυτικά καὶ στρατιωτικάς δυνάμεις, μὴτε μὲ χρήματα, μὴτε μὲ ἄλλα τινα θέλει διατηρεῖται, εἰμὴ μόνον μὲ τὴν ὁμολογίαν καὶ τὰ ἐμψυγνὰ φρεσίνεμα, καὶ μόνη ἡ παιδεία θέλει χρησιμεύει διὰ ἄτυλον τῆς ἐλευθερίας, τὴν ὁποίαν ἀφ' ἡμεῶν κληρονομίαν εἰς τοὺς ἀπογόνους μας.

Ἡ ἀληθὴς εὐδαιμονία εἶναι ἐκείνη, ἥ μὲ ἐνδύσκειται εἰς τὰς ψυχὰς μίαν, ὅσαι ἀπὸ ἀρετῆς στοιλίζονται καὶ ἀπὸ παιδείας λομπρύνονται. Τοιαύτην εὐδαιμονίαν ἐφείντισε νὰ σᾶς προμηθεύσῃ ὁ Σεβαστὸς ἡμῶν Κυβερνήτης, διὰ τοιοῦτον αἰνέσεις καὶ ἀνεγείρει πανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος σχολεῖα, καὶ χάριν ὑμῶν ἀνοίγει σήμερον καὶ τοῦτο τὸ σχολεῖον. ὅθεν εἰς ὅσας τῶρα ἀνήκει νὰ δειχθῇτε ἀνταξίαι τῆς φιλοστοργίας ταύτης κηδεμονίας, ὧς ἐφάνητε ἄξιαι καὶ εἰς τοὺς παρελθόντας αἰματώδεις ἀγῶνάς σας. Ἑλλὰς καὶ Σοφία ἦσαν ποτὲ δύο ἄνθρωποι ἀχώριστα.

Σεῖς λοιπὸν δὲν ἐμπαρεῖτε νὰ καυχῆσθε ὅτι εἴθε διὰ αὐτὸ ἀπύγονται τῶν διδασκάλων τοῦ κίσμου, διότι γενηθήσεται

τε εἰς τὸ ἴδιον αὐτὸ ἔδαφος, διότι ἀναπνέετε τὸν ἴδιον ἀέρα· ἀλλὰ πρέπει καὶ ὁμοιάζετε ἐκείνους κατὰ τὴν ὀξύνοισιν καὶ εὐαισθησίαν, οὕτω νὰ τοὺς μιμηθῇτε καὶ εἰς τὴν ὀρθὴν καὶ ὠφελίμον χροῖσιν τῶν φυσικῶν τούτων προτερημάτων. Τοῦτο καὶ ζητῶ σήμερον ὥς σᾶς ἐπ' ὀνόματι τῆς Πατρίδος, τοῦτο καὶ ὑποσχομαι ἐπ' ὀνόματι ὑμῶν εἰς τὴν Πατρίδα. Λοιπὸν ἔχοντες τοιαύτην διάθεσιν (ὡς δὲν ἀμφιβάλλω) καὶ διδάσκαλον ἐνταύθῃ πρόθυμον, καὶ βιβλία, πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα τῆς ἠθικῆς ἡμῶν καὶ σωματικῆς βελτιώσεως μαθήματα, τρέξατε ἀμιλλόμενοι εἰς τὸ ὅποιον σᾶς ἀνοίγει σήμερον σταθίον ἡ Πατρίς, καὶ ἡ Σεβαστὴ Κυβέρνησις, πλέκουσα διὰ τὰς κορυφὰς ἀμαραντίνους τῆς δόξης στεφάνου. Ζήτω ἡ Ἑλλάς! Ζήτω ὁ Σεβαστὸς Κυβερνήτης!

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Βερολίνου, 10 Ἀπριλίου.

Ὀλίγα μίλια ἀπέχουν κατὰ τὸ παρὸν οἱ Πολλῶνοί ἀπὸ τῶν Ῥωσικῶν συνορά. Φαίνεται ὅμως ὅτι τὸ στράτευμα τοῦ στρατάρχου Λιέβιτς ἐκίνησε πρὸς τὰ μεσημβρινὰ μέρη. Δι' ἐσπέρην λόγος ὅτι ὁ στρατηγὸς Μούρλιγγ ἀναχωρεῖ ὁσονούπω εἰς τὴν Βαρσοβίαν, διωρισμένος νὰ προτείνῃ εἰς τοὺς Πολλῶνους νέας συνδιαλλαγὰς. Γραμματοκομιστὴς, ἐλθὼν ἐνταύθα τὴν 2, ἐκ τοῦ στρατηγείου τῶν Ῥώσων, λέγεται ὅτι φέρει τὰς συμφωνίας ταύτας.

Δὲν ἔχομεν νεαρὰς εἰδήσεις περὶ τῆς ἐν Λιθουανίᾳ ἀποστασίας. Τὰ ἀπὸ τῆς Ρίτζεν εἰς τὴν Πολάγγην φυλάττοντα Ῥωσικὰ στρατεύματα δὲν εἶχον πλέον προσβληθῇ. Λέγεται ὅμως ὅτι οἱ κατ' ἐκεῖνο τὸ μέρος ἀποστάται συνήθρισαν εἰς Δορβίαν τὰς δυνάμεις των συνισταμένας εἰς δέως 9 χιλιάδας, καὶ προδιετέθεντο εἰς ἰσχυροτέραν τινὰ προσβολήν.

Ἐκ τοῦ Ῥωσικοῦ στρατηγείου, 2 Ἀπριλίου.

Ὁ στρατάρχης Κόμης Λιέβιτς Ζαβαλάκινσκις ἐστῆσε τὴν 29 Μαρτίου τὸ στρατηγεῖόν του εἰς τὴν Σιέδλετς, ὅπου ὅλον τὸ Ῥωσικὸν στράτευμα εὐρίσκεται κατὰ τὸ παρὸν συνθηροῦμένον. Καθ' ὅλα τὰ μέρη ὁ ἐχθρὸς ἀπέφυγε τὰς προσβολὰς μας, καὶ ἐπειδὴ ἡ κακὴ κατάστασις τῶν ὁδῶν ἐμποδίζει ἀκόμη

λήσεως ὡς ἐμφανισθῇ ἐνώπιόν τε αὐτοπροσώπως, ἢ ἂν νομίμῃ ἐπιτρόπῃ τε, ἐντὸς ἐκστρεψάων ἡμερῶν, ἀφ' ἧς καταχωρηθῇ ἡ παρῶσα εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα, διὰ τὴν ἀπολογηθῇ εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆ διληφθέντος Παναγιώτη Κασάνη.

Μὴ ἐμφανιζόμενος δὲ εἰς τὴν προθεσμίαν ταύτην, θέλων ἐνεργηθῇ κατ' αὐτῆς τὰ παρὰ τῆ νόμῃ διαταττόμενα.

Ἡ παρῶσα κλῆσις θέλει κηρυχθῇ μεγαλοφώνως ὑπ' Ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας ἐν τῷ μέσῳ τῆς κομποπόλεως Στεμνήτης, καὶ θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Ἀντίγραφον δ' αὐτῆς νὰ κοινοποιηθῇ πρὸς τὰς στενωτέρους συγγενεῖς τῆ ἀπόντος Κωνσ. Παπακωνσταντοπούλου, ἑτέρα νὰ τοιχοκολληθῇ εἰς τὰς θύρας τῆ Δικαστηρίου, τῆς καθεδρικῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐπὶ τῆς τελευταίας κατοικίας τῆ ἐναγομένου.

Ἐν Καρυταίνῃ, τὴν 8 Μαΐου 1831.

Ὁ Προσ. Πρόεδρος Α. ΛΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Ν. Β. Λεωνέλλης.

Ἀρ. 124. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Γ'. Ἐντάλμα. ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ ΚΑΙ ΝΗΣΙΟΥ, ΩΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΝ.

Ἡ Ἀστυνομία Νησίς κατηγορήσασα τὴν Ἄνναν Χήραν τῆ ποτὲ Θεοδώρου Βιολιτζῆ μετὰ τῶν θυγατέρων αὐτῆς Μαρίας καὶ Εὐγενικῆς ὡς ἐκστρώσας φονευσάσας τὴν ἐκ Νησίς Μαρίαν Μιζριώτην χήραν τῆ ποτὲ Νικολάου Κουτσοβικολάκη, ἐγκάλεσεν αὐτάς εἰς τὸ παῦσαν τῆς Κάτω Μεσσηνίας Πρωτοκλήτου. ἐν ᾧ δὲ ἐκρατῶντο ὑπὸ φύλαξιν παρὰ τῆς ἐνταῦθα Ἀστυνομίας, ἐδραπέτευσαν.

Διὰ τῶν ὑπ' Ἀρ. 236 α' Ἐντάλματος τῆ παύσαντος τῆς Κάτω Μεσσηνίας Πρωτοκλήτου, καὶ ὑπ' Ἀρ. 84 β' τέτε τῆ Δικαστηρίου ἐνετάλησαν αἱ εἰρημέναι ἵνα ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιον τῆς Δικαιοσύνης, ἐντὸς τῶν παρὰ τῆ Νόμῃ ἐπιταττόμενων προθεσμιῶν, ἀλλὰ παρήλθον αἱ αἰταὶ προθεσμίαι καὶ δὲν ἐνεφανίσθησαν.

Τὸ Δικαστήριον ταῦτο, κατ' αἴτησιν αἰτιολογημένην τῆ ἐξετάσεως, ἐντέλλεται διὰ τῆ τρίτης τούτης καὶ τελευταίου ἐντάλματος ταῖς ἐκείσας ἀπάσας Ἄννην Χήραν τῆ ποτὲ Θεοδώρου Βιολιτζῆ, Μαρίαν καὶ Εὐγενικὴν θυγατέρας αὐτῆς, νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιον τέτου τῆ Δικαστηρίου ἐντὸς δέκα ἡμερῶν μετὰ τὴν εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα καταχώρησίν τε· εἰάν ὅμως καὶ δὲν παρυσιασθῶσιν εἰς τὴν αὐτὴν προθεσμίαν, θέλει μεσεγγυηθῇ ἅπαντα τὰ αὐτῶν περιουσία.

Ὅλαί αἱ Ἀρχαὶ τῆ Κράτους ὀφείλουσιν νὰ προσέσχον ἵνα συλλάβωσι τὰς φυγοδίκας ταύτας, εἰάν κατὰ περίστασιν εὐρεθῶσιν εἰς τὰ Τμήματά των.

Ἀντίγραφον τῆ παρόντος Ἐντάλματος νὰ κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τῆς κατοικίας των, εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς ἐνορίας των, εἰς τὴν ἀγορὰν, καὶ ἄλλοι νὰ πεμφθῇ εἰς τὸν Ἐκδότην τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος διὰ νὰ καταχωρήσῃ εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον αὐτῆς.

Χαρακτηριστικὰ μίᾱς ἐκάτης: Τῆς Ἄννης πατεῖς Νησίον, ἀνάστημα μέτριον, πρόσωπον στρογγύλον καὶ μελανόν, ὅμα μικρόν. Τῆς Μαρίας πατεῖς Νησίον, ἔτη ἑκοσι, ἀνάστημα ὑψηλόν, πρόσωπον μακρὸν, καὶ μελανόν. Τῆς Εὐγενικῆς πατεῖς Νησίον, ἔτη δέκα τρία.

Ἐν Καλαμάτῃ, τῇ 8 Μαΐου 1831.

Ὁ Πρόεδρος Α. ΜΠΕΛΛΟΣ.

Ὁ Ὑπογραμματεὺς Α. Ραφτάκης.

Ἀρ. 125. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἐντάλμα Γ'. ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ ΚΑΙ ΝΗΣΙΟΥ, ΩΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΝ.

Ἡ Ἀστυνομία Νησίς ἐγκάλεσεν ἐνώπιον τέτε τῆ Βήματος τὸν Κωνσταντῖνον Κομνηνάτον Κεφαληναῖον, κατηγορήσασα τέτον, ὅτι περὶ τὴν 26 Νοεμβρίου τῆ 1830 ἔτους ἠνοίξε τὸ ἐργαστήριον τῆ Πανάγης Παναγοπούλου, καὶ Κωνσταντῖνος Χαλαλάμπης εἰς Νησίον καὶ δὲ νυκτὸς ἐφῆρπασε μέρος πράγματος, καὶ σπάσας τὸ κιβώτιόν των ἔλαβε καὶ τὰ ἐν αὐτῷ χεῖματα. Ὁ κατηγορούμενος ἔτος συλληφθεὶς ἔμεινεν ὑπὸ φύλαξιν, ἀλλὰ κατὰ τὴν 17 Ἰανουαρίου περὶ τὴν μίαν ὥραν τῆς νυκτὸς, κατὰ τὴν ἀναφορὰν ταύτης τῆς Ἀστυνομίας, σπάσας τὴν θύραν τῆς φυλακῆς ἐδραπέτευσεν.

Διὰ τῶν ὑπ' Ἀρ. 58 καὶ 88 πρώτης καὶ δευτέρας Ἐντάλμάτων ἐνετάλην ὁ εἰρημένος, ἵνα ἐμφανισθῇ ἐντὸς τῶν προσδιοριζομένων παρὰ τῆ Νόμῃ προθεσμιῶν, ἀλλὰ παρήλθον, καὶ δὲν ἐνεφανίσθη.

Τὸ Δικαστήριον τέτο, κατ' αἴτησιν αἰτιολογημένην τῆ ἐξετάσεως, ἐντέλλεται καὶ διὰ τῆ τρίτης καὶ τελευταίας τέτε Ἐντάλματος τῷ εἰρημένῳ Κωνσταντῖνῳ Κομνηνάτῳ Κεφαληναῖῳ νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιόν τε ἐντὸς δέκα ἡμερῶν μετὰ τὴν εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα καταχώρησίν τε· εἰάν ὅμως μετὰ τὸ τέλος τῆς αὐτῆς προθεσμίας δὲν ἐμφανισθῇ, θέλει μεσεγγυηθῇ ἅπαντα ἡ περιουσία.

Ὅλαί αἱ Ἀρχαὶ τῆ Κράτους ὀφείλουσιν νὰ προσέσχον ἵνα συλλάβωσι τὸν φυγοδίκον τέτον, εἰάν κατὰ περίστασιν εὐρεθῇ εἰς τὰ Τμήματά των.